רבי שמעון אומר אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו. משמע דלרבנן אפילו אשתו עמו אסור להתייחד עם שתי נשים ואפילו לרבי שמעון נמי עם שתי נשים ואשתו עמו הוא דשרי אבל עם אשה אחת אפילו אשתו עמו אסור וקשה מהכא דפרק אין מעמידין (ע"ז דף כה.[ע]) גבי הא דתנן לא תתייחד אשה עמהם ובעי עלה בגמרא במאי עסקינן אילימא בחד וכוותה כישראל מי שרי והתנן לא יתייחד כו' ומסיק בשאשתו של עובד כוכבים עמו עובד כוכבים אין אשתו משמרתו ישראל אשתו משמרתו ומדלא מוקי לה התם כרבי שמעון משמע דאפילו כרבנן נמי אתיא ובאשה אחת נמי משמע דשרי בשאשתו עמו לכך נראה לר"י (כ) [פ]דלרבי שמעון אינו אסור אלא בשאין אשתו עמו דוקא והכי גרסינן ר' שמעון אומר אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים ובזמן שאשתו עמו[א] ישן עמהן בפונדקי מפני שאשתו משמרתו ומתמן אפילו לרבנן ואפילו עם אשה אחת: **כי** ההיא מעשה דההיא **איתתא** דהוה **עובדא ואפיקתיה.** פר"ח מעשה באשה אחת שהיתה בוכה ומתאוננת על קבר בעלה והיה שם אדם אחד שהיה שומר תלוי אחד ואזה לו המלך לשומרו ובא אצל האשה ופיתה אותה ושמעה לו ובשאזר אצל התלוי לא מצאו והיה מצטער מאד מפחד המלך אמרה לו האשה אל תירא קח בעלי מקברו ותלהו במקומו ואפיקתיה לבעלה ותלהו הרי לך שאפילו בשעת אינות נתגבר יצרה עליה אך הקונטרס פירש כ' לשונות בלשון אחד גרס ורבנן כי ההיא עובדא דההיא איתתא דהוה עובדא ואפיקתיה וה"פ לרבנן אפילו תביר יצרו (ג) כדאמר יש לאוש דפעמים שאין שם אינות ועושין עצמן כאילו עושאין תיעוק מת ויוצאין לעבירה כי ההוא עובדא דההיא איתתא דהוה עובדא ואפיקתיה לתיעוק מי מחזקת מת לעשות עבירה עם ההולך עמה לקוברו ועוד פירש לשון אחר דלא גרסינן ורבנן אלא הכל ממילתיה דאבא שאול והכי פירושו כלומר מה יתרעם אדם על (ד)חטאיו דיו חיים שנתתי לו כי ההוא מעשה דההיא איתתא כדאי (ה)כספר מסידים מעשה באשה אחת שהיו לה ז' בנים ומת אחד מהם והיתה בוכה ואמרו לה אל תבכי ואם לאו עוד ימות בן אחר ולא שתקה ומת אחר וכן עשתה עד שמתו כולם והיא אחרי כן מתמת שנתאוננה על מדותיו ולהאי פירושא ל"ג דהוה עובדא ואפיקתיה:

מלקין

נקורים נקורים בעיסה תולין לא אוכלין ולא שורפין א"ר יהושע בן לוי לא שנו אלא במשקים לבנים אבל במשקים אדומים אם איתא דנקיר מידע ידיע ודילמא בלעתינהו עיסה א"ר יוחנן דבר זה שמע בריבי ופירושו לא שמע [א]לא שנו אלא במשקים צלולים שבבואה של תינוק ניכר בה אבל משקים עכורים לא: **מתני'** [ב]לא יתייחד אדם עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים רבי שמעון אומר [ג]אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים [א] בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי מפני שאשתו משמרתו [ד]מתייחד אדם עם אמו ועם בתו [ה]וישן עמהם בקירוב בשר ואם הגדילו זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו: **גמ'** מ"ט תנא דבי אליהו הואיל [ו]ונשים דעתן קלות עליהן מנא הני מילי א"ר יוחנן [ז]משום ר' [ח]שמעאל רמז ליחוד מן התורה מנין שנאמר יכי יסיתך אחיך בן אמך וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא לומר לך בן מתייחד עם אמו [ט]ואסור[י] להתייחד עם כל עריות שבתורה [י]פשטיה דקרא במאי כתיב אמר אביי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא בן אב דסני ליה ועייל ליה עצות רעות אלא אפילו בן אם דלא סני ליה אימא צייתי ליה קמ"ל נימא מתני' דלא כאבא שאול דתניא [יא]כל שלשים יום יוצא בחיק ונקבר באשה אחת ושני אנשים אבל לא באיש אחד ושתי נשים אבא שאול אומר אף באיש אחד ושתי נשים אפילו תימא אבא שאול בשעת אנינות תביר יצריה ורבנן סברי לה כר' יצחק דאמר רבי יצחק [ב]מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו אפילו בשעת אנינותו של אדם יצרו מתגבר עליו ואבא שאול כי כתיב ההוא במתרעם על מדותיו כתיב והכי קאמר מה יתרעם על מדותיו וכי גבר על חטאיו דיו חיים שנתתי לו ורבנן כי ההוא מעשה דההיא איתתא דהוה עובדא ואפיקתיה: אבל אשה אחת: [ג]אמר רב יהודה אמר [ד]רב [ה]לא שנו אלא בכשרים אבל בפרוצים אפילו בי עשרה נמי לא הוה מעשה והוציאוה עשרה במטה אמר רב יוסף תדע דמיחברי בי עשרה וגנבי כשורא ולא מיכספי מהדדי נימא מסייע ליה [ו]מוסרין לו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך תלמידי חכמים אין אינשי דעלמא לא שאני תלמידי חכמים דידעי לאתרויי

לקוברו. לשון אחר ממורי הזקן ולא גרסינן ורבנן אלא כולה באבא שאול [ו]גרים דיו חיים שנתתי לו כי ההיא איתתא דאמרינן במועד קטן (דף מ:) שקשתה על מתה יותר מדאי עד שמתו ז' בניה והיא אחריהם מתמת שנתאוננה על מדותיו. דהוה עובדא ואפיקתיה ל"ג: **והוציאוה עשרה אנשים במטה.** כמזקת שהיא מתה וקלקלו עמה ואשת איש היתה: **דמחברי עשרה וגנבי כשורא.** שיש בה משוי לעשרה: **מוסרים לו.** בית דין מי שקנא לאשתו ונסתרה והוא מעלה להשקותה מוסרין לו בית דין שבעירו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך שהרי נאסרה עליו כדתנן (סוטה דף מ:) טמאה טמאה[ט] אחד לבעל ואחד לנטול [י]אם בא עליה שוב אין המים בודקין אותה דכתיב (במדבר ה) ונקה האיש מעון בזמן שהאיש מנוקה מעון המים בודקין את אשתו אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו[י] ומצלת שם שמים נמחק לבטלה: לאתרויי

[ע] ע"ז כה., [ב] [בכתב נב.]. [ג] ע"ז לו: ע"ש מהגהרין כה: ע"ש, [ד] [בע"ז ובפהגהרין ובגמ"ש: מפוש ר' שמעון בן יהודה. תמגס גרי"ף כלפעיני, ועיין במקנה], [ה] [בכתב"י: ולקן אחר מתייחד. וכ"ה בע"ז ובפהגהרין], [ו] [עיריבין כג.: וסם נמקן], [ז] מ"ק כב. שמחות פ"ב, [ח] פוטה ז. ע"ז כה: ע"ש, [ט] [בע"ז הגירסא שמאל. תמגס מלקמן פפ. משמע כלפעיני], [י] סוטה ז., [כ] [גרס"י שבעמיס], [ל] [גרס"י שבע"י: ובגרס דיו חיים שנתתי לו כי ההיא עובדא דההיא איתתא וכו' שקונה על מתה יכו' שנתאוננה יותר על מדותיו], [מ] [במדבר ה, יג - יד], [נ] [ע"ל ותם. ורש"ש], [ס] [לעיל כז ע"ב], [ע] [ופס בע"ב ד"ה לא לריכא], [פ] ע"ל דר"ש אחיי בשלוח אשתו עמו ורבנן ר' שמעון אומר כו'. רש"ל ת"י, [צ] [ע"ל על מדותיו. (רש"ש)], [ק] [ע"ל ממועד קטן מ: וכ"כ מהרש"ל וכ"ה ברש"י שלמעיני].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ורבנן וכו' כי ההיא עובדא דההיא איתתא דהוה עובדא ואפיקתיה: (ב) תוס' ד"ה ר' שמעון וכו' לקן גרלה גרי"ר דלרבנן נמי אינ אסור: (ג) ד"ה כי וכו' תביר יצרו כדקאמרת יש לחוש:

הגהות הגר"א

[א] (ליקוט) מתני' בזמן שאשתו עמו. בי' תוס' ורי"ף אינה נכונה דמ"מ אכתי קשה ל"ל שהתם וגם לגמא דמתני' אין טוכל פירושם אלא מגב דמ"ק קאמר כ' נשים נקבו ג"כ ר"ש וכ"ה בכמה מקומות דכי מלכפר ודינא אין נ"מ דמ"מ הלכה כר"ש דסוגיא דע"ז (כ"ה כ') מוותה וכ"ש לפי תוס' שמפרשים לקמן מל שבקיו כו' ר"ל אפילו אשתו עמו דאסמס מנא כ"ש ולכן אמרו בע"ז שם בסמתא כ"ש ופי' תוס' הוא נכון דקאי אלמעלה דף במקום שמותר אבל שאר פירושים אינן מתוורין כיון דלא היזכר למעלה מה כלום:

לעזי רש"י

ביקורו"ש [ביקידורי"ש]. ניקור.

מוסף תוספות

א. בוא"ו ותחילת מימרא הוא ודברי הכל. תוס' הרא"ש.

מסורת הש"ס

ע) ע"ז כה., ב) [בכתב נב.]. ג) ע"ז לו: ע"ש מהגהרין כה: ע"ש, ד) [בע"ז ובפהגהרין ובגמ"ש: מפוש ר' שמעון בן יהודה. תמגס גרי"ף כלפעיני, ועיין במקנה], ה) [בכתב"י: ולקן אחר מתייחד. וכ"ה בע"ז ובפהגהרין], ו) [עיריבין כג.: וסם נמקן], ז) מ"ק כב. שמחות פ"ב, ח) פוטה ז. ע"ז כה: ע"ש, ט) [בע"ז הגירסא שמאל. תמגס מלקמן פפ. משמע כלפעיני], י) סוטה ז., כ) [גרס"י שבעמיס], ל) [גרס"י שבע"י: ובגרס דיו חיים שנתתי לו כי ההיא עובדא דההיא איתתא וכו' שקונה על מתה יכו' שנתאוננה יותר על מדותיו], מ) [במדבר ה, יג - יד], נ) [ע"ל ותם. ורש"ש], ס) [לעיל כז ע"ב], ע) [ופס בע"ב ד"ה לא לריכא], פ) ע"ל דר"ש אחיי בשלוח אשתו עמו ורבנן ר' שמעון אומר כו'. רש"ל ת"י, צ) [ע"ל על מדותיו. (רש"ש)], ק) [ע"ל ממועד קטן מ: וכ"כ מהרש"ל וכ"ה ברש"י שלמעיני].

תורה אור השלם

1. כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך:
דברים יג ז
2. מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו:
איכה ג לט

מוסף רש"י

לא יתייחד אדם עם שתי נשים. שסנשים דעתן קלות ומסיתן תחבלינה לעבירה (ע"ז כה.). אבל עם שלש אי תרגש שפיר דמי (לקמן פב.). לא שנו. דאשה מתייחדת עם שני אנשים (תוספה ז.). מעשה והוציאוה עשרה. פרילים לאשת איש זונה, במטה. מון לעיר לעבירה בעון קונרי מת שלא יניע (ע"ז כה.). מחזקת מתה לקלקל עמה (תוספה ז.). שמא יבא עליה בדרך. שצריך להשקותה בירושלים בס"ד הגדול (תוספה ז.).

תוס' ר"י הזקן

מתני'. עם שתי נשים. כ"ש עם אחת, מפני שדעתן קלה ונוחות להתפתות ולא תירא זו מחברתה ואף היא תעשה כמותה. שני אנשים. האחד בוש מחברו. גמ'. בן מתייחד עם אמו. להכי נקט בן עם אמו לומר שדרך הבן להיות מצוי אצל האם. כל שלשים. ולד שמת בתוך לי' יום אין צריך לא מטה ולא (כריכה) (כליבה) ואין צריך אלא ג' לוחות. מה יתאונן. כלומר מה מועיל לו האינונת כל זמן שהוא חי יצרו מתגבר עליו. על מדותיו. של הקב"ה על קורותיו הראיל ונתתי לו חיות. וכי גבר על חטאיו. שלא חטא לי ובצדקתו הוא [חי בחמיה]. עשרה במטה. בחזקת שהיא מתה וקלקלו עמה ואשת איש היתה. כשורא. קרוה שיש בה משוי לעשרה בני אדם ואינם בושים זה מזה.